

Stichting

Rechten Voor Al Wat Leeft: Onderwerpen juli 2016

Onderwerpen uit het contactblad "Relatie Mens en Dier"

- Ganzen goed nieuws
- Ganzen in Bergen op Zoom
- Dierproeven
- Vogelmarkten
- Dolfinaria
- Jachttrofeeën
- Sint Hubertus en de jacht



Ganzen, goed nieuws! - in elk geval voor dit jaar.

Eindelijk kunnen we u weer eens goed nieuws vertellen, en daar beginnen we dan dit contactblad meteen maar mee: Dit jaar zullen er in ons land geen ganzen worden gevangen en vergast, ook niet de Schipholganzen! Hoe is dat nu opeens zo gekomen?

Het zal u allen bekend zijn dat er veel ganzen in ons land voorkomen. Ook op de velden rond Schiphol, waar gewassen worden geteeld die zeer aantrekkelijk zijn voor deze dieren. Al een aantal jaren worden hier duizenden ganzen gevangen en vergast om een aanvaring van een vliegtuig met een gans te voorkomen. Dat zou immers de vliegveiligheid ernstig in gevaar kunnen brengen....! Feit is dat nog nooit een vliegtuig is neergestort of passagiers verongelukt zijn door toedoen van een gans. Maar toch vindt men het nodig. Alternatieve methoden (Ro-Bird, laser, ganzendraad) worden niet serieus uitgeprobeerd!) Omdat het hier om de vliegveiligheid van mensen ging stond de Europese Commissie het vangen en vergassen van duizenden ganzen toe. Sinds vorig jaar heeft de Commissie het ook, op aandringen van ex-staatssecretaris Sharon Dijksma van EZ, toegestaan voor de bescherming van landbouwgewassen, zodat er in bijna het hele land tienduizenden ganzen zijn gevangen en vergast. Hoe zinloos deze wreedheid is blijkt wel uit het feit dat het ieder jaar opnieuw moet gebeuren, omdat opengevallen plaatsen al heel snel weer worden ingenomen door ganzen uit de omgeving, en er bovendien een versnelde voortplanting plaatsvindt.

Hoe gaat dat vangen en vergassen in z'n werk?

De 'klus' wordt uitgevoerd door dierenverdelgingsbedrijf Duke Faunabeheer, een jagersfamilie, oftewel vader en zoon den Hertog in Lelystad, die daar door de jaren heen al flink wat geld aan hebben verdiend, en hun toekomst al verzekerd zagen omdat de populatie steeds weer aangroeit tot de oorspronkelijke grootte, en zij dus ieder jaar weer aan de bak konden.... In het voorjaar, als de ganzen broeds en in de rui zijn, (ca. half mei tot half/eind juni) komt Duke in actie, met z'n vangkraal en het vergassingsapparaat. Dat vergassen gebeurt met pure CO₂, een ware marteling voor de dieren, die na een lange doodsstrijd uiteindelijk stikken. Maar eerst worden de ganzen met honderden tegelijk in een z.g. vangkraal gejaagd, een groot, rond en gesloten rasterwerk dat van boven open is, maar waaruit de dieren toch niet kunnen ontsnappen omdat ze, vanwege de rui, niet kunnen vliegen. Vanuit de vangkraal worden ze in een vrachtwagen gedreven en naar de vergassingsruimte gebracht. En om die vangkraal gaat het nu:

Vangkraal

Volgens de Europese richtlijnen mogen ganzen wél vergast worden, maar de vangkraal is volgens diezelfde richtlijn verboden. Een video-filmpje van vorig jaar bracht aan het licht dat hier zeer veel dieren mishandeling bij plaatsvindt. De dieren vertrappen in de paniek hun jongen en elkaar! Vorig jaar heeft een rechter in Gelderland zich al uitgesproken tegen de vangkraal, en kon er in Gelderland dus niet gevangen worden. Dit jaar heeft Stichting De Faunabescherming in andere provincies ook de vangkraal voor de rechter aangevochten, en....De Faunabescherming kreeg gelijk!! In Noord-Holland, Zuid-Holland, Zeeland en Utrecht, alsook op de velden rond Schiphol worden nu geen ganzen gevangen en dus ook niet vergast! Na al deze rechterlijke uitspraken wachtte Friesland het niet af, en trok alvast zelf maar de reeds verleende ontheffing in. Het komt er dus op neer dat er in heel Nederland dit jaar geen ganzen gevangen en vergast worden. En hoe het in de komende jaren zal gaan? In de Wet Natuur, die vanaf 1 januari 2017 van kracht wordt, zal het opjagen en vangen waarschijnlijk wél toegestaan worden. Hoe het dan zal verlopen is nog onzeker. In elk geval worden de ganzen dit jaar niet vergast. Wél worden ze door jagers afgeschoten, maar dat is even zinloos. Zowel afschieten als vergassen zijn slechte en ineffectieve methodes. Duke: "Een verloren jaar. We waren net zo lekker bezig...."

Gezinnen in Berg op Zoom

In mei jl. hebben vier jonge meisjes in Bergen op Zoom ervoor gezorgd dat 128 ganzen gered werden. De gemeente wilde de dieren laten doden en naar de poelier brengen wegens (vermeende) overlast, maar de meisjes hebben stevig actie gevoerd en dreigden zelfs met een hongerstaking! Resultaat van hun inspanningen: de ganzen hoeven niet gedood, maar mogen nu gelukkig verder leven in Akka's Gezinnenparadijs in Drente. Bravo meisjes!

Dierproeven

Staan we wel eens stil bij wat er vooraf gaat aan het nieuwe pilletje dat we slikken, het nieuwe merk reinigingsmiddel dat we gebruiken, of het nieuwe voedingsproduct dat we eten?

Voor al deze producten worden dierproeven gedaan, veelal zonder verdoving. Men moet immers de reacties van de dieren kunnen waarnemen. Deze proeven kunnen pijnlijk tot zeer pijnlijk zijn voor de dieren. (De wet spreekt over minder of meer 'ongerief'.)

De regels waaraan onderzoekers zich moeten houden staan in de Wet op de Dierproeven. De overheid stelt het doen van dierproeven verplicht ter bescherming van de volksgezondheid. Instellingen die een vergunning hebben voor het doen van dieproeven worden gecontroleerd door de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit.

In 1959 werd het 3V-beleid t.a.v. dierproeven geïntroduceerd, d.w.z. dat men ging proberen het leed voor de dieren te verzachten d.m.v. de 3 V's: Vervanging, Vermindering en Verfijning. Bij 'vervanging' dacht men na over de mogelijkheid om een proef op alternatieve wijze zónder proefdieren uit te voeren; bij 'vermindering' ging het erom of de proef ook met minder proefdieren kon worden gedaan en 'verfijning' hield in dat men naar methodes zocht waar de dieren zo min mogelijk 'ongerief' zouden ervaren.

Door deze ontwikkelingen is het ernstigste 'ongerief' enigszins teruggedrongen. Vóór het 3V-beleid zijn intrede deed waren veel dierproeven dan ook barbaars te noemen. Maar ondanks de verbeteringen wordt er in de laboratoria nog steeds zeer geleden door de dieren. We zouden dan ook het liefst het experimenteren op dieren helemaal uitgebannen willen zien.

Het nut van dierproeven

Het is ook nog maar de vraag wat de werkelijke waarde van dierproeven eigenlijk is voor de mens. Een mens is geen rat, kat of aap. Bovendien is ieder mens weer anders en reageert anders op een medicijn of voedingsmiddel. En na het proefdier is de mens het volgende proefdier; meestal blijkt dan dat circa 90% van de gegevens uit het proefdieronderzoek afvalt. Veel proefdieren lijden en sterven hierdoor voor niets. Er zijn al wel alternatieve onderzoeksmethodes zónder proefdieren, maar er wordt door de overheid nog steeds meer geld gestoken in proefdieronderzoek dan in alternatieve methodes. Bovendien duurt het soms jaren voor een ontwikkelde alternatieve methode ook echt mag worden toegepast. Dit zou moeten veranderen! Wij streven naar meer geld voor alternatievenonderzoek en een kortere validatie-periode!

Vogelmarkten

Vele jaren geleden werd in Nederland schande gesproken over de Antwerpse Vogelmarkt. Deze markt is inmiddels gesloten. Maar zelf zijn we geen haar beter: hier zijn honderden vogelmarkten! Als u ook de EenVandaag-t.v.-uitzending van 7 mei jl. hebt gezien, dan zult u het met ons eens zijn dat ook hier zeer onfrisse toestanden plaatsvinden.

Niet alleen wordt het dierenwelzijn ernstig geschaad, ook zijn deze markten een bedreiging voor de volksgezondheid.

Uit de uitzending bleek dat Nederland de spil vormt in zowel de legale als de illegale vogelhandel. Er vindt veel zwarte handel plaats. Er worden duizenden exotische vogels 'onder de tafel' verkocht aan particulieren en dierentuinen over de hele wereld. Regels worden door kopers én verkopers veelal met voeten getreden. Dierenartsen die aangesteld zijn om controle uit te oefenen maken geen melding van overtredingen, ook niet als ze besmettelijke ziekten bij de vogels constateren. Zeer veel dieren zijn ziek of gestrest door het slechte vervoer en/of doordat ze vaak onder slechte omstandigheden bij mensen thuis zijn gefokt.

Een vogeldierenarts die in de uitzending zijn commentaar gaf heeft geconstateerd dat alle bekende besmettelijke vogelziekten op de vogelmarkten aanwezig zijn, o.a. de zeer besmettelijke papegaaienziekte, die een longaandoening kan veroorzaken bij mensen die nauw contact hebben met deze vogels, zoals de handelaren en kopers. Hierdoor vormen deze markten vaak een bedreiging voor de volksgezondheid.

Er zou dus een verbod op deze markten moeten komen. Zéker in een land als Nederland, dat zo snel met het vingertje naar andere landen wijst, en zichzelf zo graag op de borst slaat als het gaat om volksgezondheid en dierenwelzijn!

Dolfinaria

Al jarenlang kunnen we horen en lezen over de kritiek op dolfinaria. Zelfs het beste dolfinarium blijkt toch allesbehalve diervriendelijk te zijn! Onlangs was het de oud-trainer van Flipper (uit de bekende kinderserie 'Flipper'), Ric O'Barry, die Nederland heeft opgeroepen het Dolfinarium in Harderwijk te sluiten. Hij vindt het houden van dolfijnen in gevangenschap dieronvriendelijk. Zijn oproep heeft hij gedaan in de Tweede Kamer, waar hij op uitnodiging van het Tweede-Kamerlid Frank Wassenberg van de Partij voor de Dieren heeft gesproken. O'Barry noemt de dolfinaria "gemaskeerde circussen die slecht zijn voor het dierenwelzijn en een foute boodschap meegeven aan kinderen." Zo kunnen de dieren in een dolfinarium niet met elkaar communiceren, doordat hun geluiden weerkaatsen tegen de wanden van de betonnen bak waar ze hun rondjes in zwemmen. Van het uitoefenen van hun natuurlijke gedrag is geen sprake. Hij riep Nederland op tot het geven van het goede voorbeeld aan de wereld door het Dolfinarium te sluiten.

Tevens roept hij de burgers op er niet meer naar toe te gaan.

Als dolfijnentrainer in het verleden leerde O'Barry de dolfijnen goed kennen en kwam hij tot het inzicht dat het fout is deze sociale en intelligente dieren uit het wild te vangen, kunstjes te leren en op te sluiten in een betonnen bak. Sinds de jaren '70 pleit hij er dan ook voor om wereldwijd de dolfijnen, waar mogelijk, vrij te laten en alle dolfinaria te sluiten.

Jachttrofeeën

Een klein stapje in de goede richting: Op 28 april jl. vernamen wij dat Staatssecretaris Van Dam van EZ de invoer van jachttrofeeën, zoals de kop, slagstanden of huid van o.a. een ijsbeer, leeuw, nijlpaard, witte neushoorn of jachtluipaard, gaat verbieden. Voor in totaal 200 diersoorten zal geen invoervergunning meer gegeven worden. "Het schieten van beschermde dieren voor gebruik als jachttrofee stuit mij tegen de borst", aldus de staatssecretaris. (We vragen ons af of het schieten van ónbeschermde dieren in Nederland, niet voor de trofee, maar voor de hobby en voor de pan, hem dan níet tegen de borst stuit!) Hij hoopt dat andere Europese landen het voorbeeld van Nederland zullen volgen.

Hopelijk zal de animo van jagers om in het buitenland hun bloeddorstige neigingen uit te leven op dieren hiermee wat te worden ingedamd! Hier in Nederland echter mogen ze nog steeds naar hartelust hun hobby uitoefenen.

Sint-Hubertus en de jacht

Dit keer veel aandacht voor dit onderwerp, waarover wij al vaker publiceerden. Al is het nu niet de tijd waarin in veel Rooms-Katholieke kerken Hubertusmissen worden gevierd (deze missen vinden immers omstreeks begin november plaats t.g.v. de opening van het jachtseizoen), toch willen we dit onderwerp nu ter sprake brengen.

Het is bekend dat de R.K. kerk de legendarische Sint-Hubertus ziet als de patroonheilige van de jacht. Vreemd en ook heel ónlogisch, want Hubertus bekeerde zich juist van de jacht toen hij bij het hert dat hij wilde schieten met zijn pijl en boog plotseling een lichtend kruis tussen het gewei zag verschijnen. Dat was voor Hubertus het teken dat hij moest stoppen met jagen. Natuurlijk, hij was jager, maar dat waren zoveel mannen in die tijd (7e eeuw na Chr.). Maar Hubertus was wel degene die vanwege dat kruis stopte met jagen. De R.K. kerk had dus

bijna alle mannen uit die tijd wel tot patroonheilige van de jacht kunnen promoveren, maar vreemd genoeg kreeg juist Hubertus, die het verkeerde van de jacht had ingezien, de twijfelachtige eer om te worden benoemd tot patroonheilige van de jacht. Blijkbaar is de logica bij de R.K. geestelijkheid ver te zoeken.....! Bovendien getuigt het ook niet van veel respect van de kerk t.o.v. haar heiligen. Hoe zou Hubertus het zélf hebben gevonden dat na zijn dood ter ere van hem duizenden jachtmissen zijn gehouden, met veel jachtpropaganda en zegening van jagers en hun honden, in een kerk die 'opgevroljkt' is met opgezette dieren en jachttrofeeën....?

De laatste jaren hebben we veel over dit onderwerp geschreven (in de contactbladen van januari, juli en oktober 2010, juli 2011, januari en april 2014, januari 2015 en januari 2016. U hebt kunnen lezen wat wij allemaal hebben gedaan en geprobeerd om dit onderwerp bij de R.K. geestelijkheid aan de kaak te stellen. Wij schreven naar bisschoppen, met enkele van hen hadden we een gesprek, soms met een klein doch niet blijvend resultaat, we schreven naar de Nederlandse Bisschoppenconferentie en naar talloze pastoors, paters, kerkbesturen en dekanaten. Het resultaat van al onze inspanningen was en is helaas nihil. Uit de meeste reacties, áls we die al kregen, bleek dat de diep ingewortelde traditie het won van de logica en het mededogen met de dieren. Tijdens de Hubertusmissen zelf leek het ons toe dat de jagers in de inhoud en de inrichting van de mis een dikke vinger in de pap hadden gehad. Zo werd in Deurne (N.B.) door de pastoor een heel artikel voorgelezen uit het blad van de KNJV (Kon. Ned. Jagers Vereniging), waaruit moest blijken welk een schitterend en nuttig werk door jagers wordt verricht. Uit een krant las de pastoor een artikel voor van Hugo Camps, waarin tegenstanders van de jacht omschreven werden als "de dierenvrienden, die schuimbekkend en jonglerend met stigma's en bezweringen de jagers allerlei folterpraktijken toewensen, zoals de galg of branden in een afgebluste marinade." (*Niet bepaald respectvol naar 'de dierenvrienden' die wellicht ook in de kerk aanwezig waren.....! - red.*)

We hebben zelf een heel gewaagd vermoeden, let wel: een vermoeden. We hebben daar geen bewijs voor, maar we kunnen bijna geen andere conclusie trekken: Zouden pastoors zich misschien laten omkopen door jagers? Jagers zijn zeér gebaat bij Hubertusmissen! Hun bloedige werk wordt hogelijk geprezen, en het vergroot het smalle draagvlak voor de jacht binnen de samenleving! "Meneer Pastoor, als u dit jaar weer een Hubertusmis houdt, dan zorgen wij voor een lekkere kerstbout voor u en een flinke duit in de kerkkas! Wij geven wel aan wat u in uw preek moet zeggen en voorlezen!" (*Nogmaals: we hebben daar geen bewijs van. Het is slechts een ondeugende gedachte.... - red.*)

Brief aan de Paus

Ten einde raad vroegen wij ons af wat Paus Franciscus nu wel van dit alles zou denken. Hij staat inmiddels bekend als een dierminnende paus. In zijn Groene Encycliek die vorig jaar verscheen heeft hij heel mooie dingen gezegd over dieren, zoals dat men niet onnodig dieren moest doden. Nu is dat woordje 'onnodig' heel rekbaar, want een ieder die dieren doodt doet dat natuurlijk omdat hij/zij dat om een of andere reden heel 'nodig' acht. En wellicht vindt de paus de jacht ook heel erg nodig. Enfin, op 13 juli 2015 schreven wij de paus de volgende brief, welke wij (om de paus te laten zien hoeveel wij ervoor over hadden dat hij goede nota van onze brief zou nemen) in het Italiaans hebben laten vertalen:

"Geachte Paus Franciscus,

Nog nooit eerder hebben wij de moed gehad om een paus aan te schrijven. Maar met Uw komst als paus lijkt ons de tijd gekomen dat wij deze brief gaan schrijven. Uw eerste woorden voor de televisie na Uw aantreden als Paus gaven ons zoveel hoop: U sprak van een diep respect voor de hele schepping, dus ook voor de dieren, en eveneens wekte het feit dat U de naam 'Franciscus' hebt gekozen (patroonheilige van de dieren) grote verwachtingen dat er wellicht iets zal gaan veranderen binnen de Rooms-Katholieke Kerk, niet alleen voor mensen die in de knel zitten, maar ook voor de dieren. Wij zijn dan ook zéér blij met Uw 'groene encycliek' over de relatie tussen mens, dier en milieu!

De kwestie waarover wij U aanschrijven is deze:

Hoe staat U tegenover de Sint-Hubertusmissen, zoals die in diverse Europese landen, en ook in Nederland, in de Rooms-Katholieke Kerk worden gevierd? Is dit geen propaganda voor de jacht? Nagenoeg álle jacht is plezierjacht en wordt bedreven als hobby, niet uit noodzaak. Vele miljoenen dieren worden hierbij wreed omgebracht. Dat kan toch nooit de bedoeling van de Sint-Hubertusmis geweest zijn? Hubertus bekeerde zich immers tot het geloof én jaagde nooit meer! Het afschieten van dieren zou naar onze mening alleen ethisch geoorloofd zijn om een dier uit zijn lijden te verlossen of als de volksgezondheid door een bepaalde diersoort ernstig wordt bedreigd. Verder heeft jagen geen enkele zin en is alleen maar verwoestend en wreed.

In de afgelopen jaren hebben wij diverse Hubertusmissen bijgewoond in verscheidene parochies, en elke keer weer waren wij verbijsterd over hoe ver deze vieringen afstaan van de Hubertuslegende! Er zijn veel hobbyjagers aanwezig en de kerk wordt 'versierd' met opgezette en levende dieren, waaronder de jachthonden en geblindeerde valken. Er

is een jagersensemble dat jachtlieiders op de jachthoorns ten gehore brengt. De preek van de pastoor is klinkklare propaganda voor de jacht (zie bijlage 1: de preek van Pastoor Paul Janssen in Deurne in Bisdom 's Hertogenbosch, d.d. 26 oktober 2014). Wij hebben met diverse bisschoppen gesprekken hierover gevoerd, maar de meeste van hen zijn niet te overtuigen, óf zeggen dat zij het niet kunnen verbieden. De meeste bisschoppen beantwoorden onze brief niet eens!

De jagers zijn zeer content met de Hubertusmissen, want gezien het kleine draagvlak voor de hobbyjacht in de Nederlandse samenleving (90% van de bevolking is tegen deze vorm van jacht) is het toch fijn als de Rooms-Katholieke Kerk deze wrede en zinloze zogenaamde 'sport' goedpraat en zelfs de jagers, hun honden en/óf het Hubertusbrood zegent, in de hoop op een goede jachtbuit!

Wat ons verbijsterde tijdens de laatste Hubertusmis die wij bijwoonden was ook het feit dat het Kyrië, waarin Gods ontferming wordt afgesmeekt, door de jachthoornblazers werd geblazen!

De parochieleden in de kerk móeten zo wel gaan geloven dat het afschieten van vele miljoenen schepselen per jaar (!) Gode welgevallig is!

Heel graag zouden wij Uw mening willen weten over deze Sint-Hubertusvieringen."

Tot zover onze brief.

Hoewel de brief is opgesteld door Rechten voor al wat leeft (i.s.m. St. De Faunabescherming) hebben we de brief alleen (met toestemming) ondertekend namens Werkgroep Kerk en Dier Alkmaar, in welke groep mevr. De Boer van St. Rechten voor al wat leeft zitting heeft. We wilden de paus hiermee doen beseffen dat deze kwestie ook binnen de kerken leeft, en hem niet afschrikken door hem te overvallen met een soort 'aanval' van maatschappelijke organisaties. Ook beseffen we heel goed dat we niet op een reactie moesten rekenen, maar we hoopten het natuurlijk wel.

En toen.....?

Ja, en toen.....! Eigenlijk niets! Na ongeveer een half jaar wachten op een reactie besloten we de brief nógmaals te sturen, maar nu aangetekend. Dat deden we op 25 januari van dit jaar. Op internet volgden we de brief en zagen dat op 29 januari de brief ontvangen was in het land van bestemming, Italië dus. Maar van aflevering bij het Vaticaan kwam het maar steeds niet! Uiteraard hebben wij PostNL gebeld. Deze is in maart een onderzoek gestart naar het wel en wee

van onze aangetekende brief. Uiteindelijk was de conclusie van PostNL als volgt: *Het Vaticaan heeft een eigen postale dienst. En deze dienst beslist zelf welke brieven (ook aangetekende brieven!) zij wel en welke niet willen aannemen. Maar zij zijn wel verplicht om, als PostNL ernaar vraagt of de brief al of niet daar is afgeleverd, hierop te reageren. Is daar na twee maanden nog steeds geen reactie op, dan dient PostNL een claim in van € 50.*

Op het moment dat we dit schrijven zijn die twee maanden verstreken en PostNL heeft nog steeds geen reactie van het Vaticaan ontvangen. Het heeft er nu alle schijn van dat het Vaticaan onze brief uit handen van de Paus wil houden, maar dit niet aan PostNL wil bekennen, en daarom niets van zich laat horen.

We weten het: De Paus ontvangt honderden brieven per dag, en in de Postkamer worden deze brieven door een grote groep mensen gelezen en beoordeeld of ze belangrijk genoeg zijn om aan de Paus door te geven. Hoeveel van deze brieven 'aangetekend' zijn weten we niet. Maar men zou zeggen dat aangetekende brieven toch wel als enigszins belangrijk worden beschouwd. Waarom is onze brief er niet doorheen gekomen? Is men bij de Postkamer van het Vaticaan geschrokken van de inhoud van onze brief? Is men bang dat de Paus misschien kritiek gaat uiten op de hobby die ook in Italië veel wordt beoefend: het jagen? We weten het niet. Wel weten we dat ook binnen het Vaticaan 'jacht' geen vies woord is. Hebt u weleens gehoord van Kardinaal Rambo?

'Kardinaal Rambo'

Op internet vonden we diverse berichten over 'Kardinaal Rambo'. Eén daarvan, uit Het Nieuwsblad, citeren we hieronder:

"12-04-2012 - **'Kardinaal Rambo' verzamelt wapens in Vaticaan**
Kardinaal Domenico Calcagno, de voorzitter van de Administratie van het Patrimonium van de Heilige Stoel (APSA), verzamelt wapens. Hij heeft in totaal 13 wapens in zijn bezit. Dat meldt de Italiaanse pers, die Calcagno al de bijnaam 'kardinaal Rambo' gaf.

Volgens de website Savonanews bezit de kardinaal sinds jaren een opmerkelijke wapencollectie, met verschillende historische wapens. Daarnaast heeft hij ook jachtgeweren in zijn bezit, omdat hij jager is.

Calcagno verzekerde dat de wapens zich thuis in een afgesloten kast bevinden en dat ze in 2006 geregistreerd zijn.

"Die passie voor wapens is al oud. Ik ging graag naar schietkramen, maar dat kan ik niet meer sinds ik in het Vaticaan ben. 'Het zijn oude wapens die niet veel gekost hebben', aldus de kardinaal in de krant Il

Fatto Quotidiano. 'Het is iets onschuldigs, ik vind het vooral leuk de wapens te restaureren.'

De Italiaanse pers ironiseert het feit dat een dienaar van de Kerk vuurwapens bezit, omdat de Kerk zwaar gekant is tegen alle vormen van geweld."

(Waarvan akte... - PostNL heeft tenslotte geen claim ingediend bij het Vaticaan, omdat men al de ervaring had dat de postale dienst van het Vaticaan nooit hierop reageert... - red.)

'SCHIET'GEBED

Het volgende 'schiet'gebed (vrij naar Jan Bom) wordt regelmatig uitgedeeld aan pastoors en parochieleden tijdens acties bij de ingang van een kerk waar het komende uur een Hubertusmis gevierd gaat worden:

"Heer, wij zijn vandaag bijeen om de bekering te gedenken van de Heilige Hubertus.

Door Uw persoonlijk ingrijpen wendde de Heilige Hubertus zich af van de jacht en kon het hijgend hert de jacht ontkomen. Maar er zijn zovelen die zich volgelingen van Hubertus noemen, doch die zich nog steeds overgeven aan het voor hun plezier doden van Uw schepselen.

Zelfs Pastoor (.....) van Parochie (.....) wijkt af van Uw wegen door geweren, honden en de jagers, die de vogelen des velds bedreigen, te zegenen in Uw Naam. Terwijl U weet dat in elk vogelasiel aangeschoten buizerds, watersnippen, wilde eenden, roeken, kuifeenden, houtsnippen, houtduiven, knobbelzwanen en ganzen lijden als gevolg van de plezierjacht.

Wij vragen U deze dieren te zegenen en te genezen en alle andere in het wild levende dieren te beschermen tegen hen die Uw schepping zien als een schaal met oliebollen, waarover ze naar eigen inzicht kunnen beschikken. Die zelfs de beschermdsten van de beschermdsten niet ontzien en misbruik maken van Uw bedehuis om hun zonden te bedekken met de mantel van Uw pastoor.

Heer, wij begrijpen dat U niet elk jachtseizoen opnieuw herten met een lichtend kruis tussen de geweien het veld in kunt sturen om de hardheid des herten te overwinnen. De lusten der smulpapen zullen het respect voor Uw schepping in veel gevallen blijven overheersen. Maar Heer, als

Gij spreekt tot Uw oprechte gelovigen, moet het toch mogelijk zijn een bezoedeling van Uw Naam zoals hier vandaag plaatsvindt, definitief tot een einde te brengen? Wanneer Gij de schellen van de ogen laat vallen van Uw kinderen in de Parochie (.....) zullen ze zich in het voetspoor van de Heilige Hubertus afwenden van de jacht en zich voortaan inzetten voor de bescherming van dieren, Uw schepselen.

Vergeef de jagers, velen van hen weten niet wat ze doen. En zeg en Uw bedreigde schepselen, want het zou eeuwig zonde zijn wanneer ze op het bord belanden van hen die Uw wetten met voeten treden.

*Help de maaksels van Uw hand en bescherm ze.
Amen”
(vrij naar Jan Bom)*